

τοῦτο ἀποδεικνύσθω. γῆν οὐσάν μοι πατρώαν ἀπέδοτο, ὁ δὲ ἐωνη-
 μένος ἐπ' Ἰταλίας πορευόμενος δεῖσας μὴ παρακαλέσας ὕστερον τὴν
 συμμαχίαν τῶν νόμων ἢ ζωῆς τῆς μητρὸς ἢ οἰχομένης ἐπιστρα-
 τεύσω τῇ πράξει, λύειν ἤδη ταύτην ἢ βεβαιοῖν ἔδειτο. ἡρόμην οὖν
 5 εἰ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς πεπραμένοις εἶην, ὡς οὐδὲ τούτῳ μαχοῦμενος·
 καὶ ὁς τὸ βιβλίον προὔτεινεν ὡς προσλάβοι ταυτησὶ τῆς χειρὸς γράμ-
 ματα, καὶ ἡ μὲν ἔγραφεν, ὁ δὲ οἷς ἑώρα διηπίστει. 59. δεῖνὰ δὴ
 F 112 δο[κῶν] ἐμαυτῷ | δρᾶν εἰ τὴν οὕτω στεργομένην μὴ συνῶν γηροτρο-
 R 42 φοίην, ὅποτε ἀκούοιμι φθεγγομένου τοῦ φίλου, δεσμὸς τοῦτο ἦν,
 10 ὥστε καὶ ἡνίκα δεῦρ' ἐπαυήειν, ἐπὶ μόνας ταῖς παρ' ἐκείνου τοῦτο
 ἐπράττετο ἀνάγκαις ἀπειλοῦντος ἢ μὴν χεῖρω με, εἰ τούτῳ ἀτιμά-
 σαμι τὸ δίκαιον, νομειῖν.

60. Πλείοσι τοίνυν καὶ μείζουσι ἀγαθοῖς τὰ δυσχερέστερα ἠφάνι-
 ζεν ἢ Τύχῃ, καὶ ἡ λύπη μικρὰ διὰ τὸ πλήθος ἦν τῶν ἡδονῶν, μᾶλλον
 15 δὲ οὐδὲν τοσοῦτον ὅσπον καὶ ἀνιάσαι δύνασθαι, ὥσπερ αὐ καὶ τοῖς
 ἀριστεύουσιν ἅ πλήττονται κοῦφα διὰ μέγεθος ὧν δρῶσι. λεγέσθω
 οὖν καὶ τὰ χεῖρω· τῆδε γὰρ ἂν καθαρώτερον φανείη τὰ βελτίω
 δεικνυμένων τῶν ὑπ' αὐτῶν νενικημένων.

61. Ὅ μὲν δὴ παῖς ἀνηβος ἐλπίσιν ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῶν οὐς
 20 ἀναπέιθουσι ἀποκτινύντων πεντακοσίους τε καὶ χιλίους ὑφελό-
 μενος στατήρας ᾤχετο, ὡς εἰκόσ, ἀποθανοῦμενος μέλλοντός μοι
 R 43 δέξασθαι τοῦ ἀρχοντος λόγον, καὶ | ἐπεδεικνύμενην κινούμενος τὰ
 εἰωθότα τῶν ἀκρατῶν τῇ κλοπῇ τεταραγμένων, ὥστε εἶναι μοι
 διπλοῦν τὸ θάυμα, τὸ μὲν ὡς λέγειν ἐπισταμένῳ, τὸ δὲ ὡς τὰ τοιαῦτα
 25 φέρειν· καὶ τρίτον γε ἕτερον προσεγγάνει διωθουμένου μου τὸν
 F 113 ἡθροισμένον ἐκ τῶν | πόλεων ἀργυρον παριόντα τὸν ἐξεληλυθότα
 χρυσὸν θεραπεύειν πειρωμένων τοῖς παρὰ σφῶν τὴν βλάβην.

62. Ταυτὶ μὲν ἀφείσθω τὴν ζημίαν ἔχοντα ἐν χρήμασι, ἃ δὴ
 διαπύσειεν ἂν ἀνὴρ ελεύθερος. ἀλλ' ἐνόσει μὲν ἡ γυνὴ τῷ σοφιστῇ
 30 τὰς φρένας, ὁ δὲ οὐ βουλόμενος ταῦτ' εἶναι τῆς τοῦ σώματος πονη-
 ρίας ἐπ' ἐμέ τε ἤγε τὴν αἰτίαν καὶ κακοῖς ἐπόμενος παραδειγμασι

11 τούτῳ F: τοῦτο Rc (MSS.).
 Par. 3016): ἀνιάσθαι MSS.

15 ἀνιάσαι F, conj. Re (correction in

- βιβλογράφου καὶ αὐτὸς εἴλκε καὶ οἰχομένης δὴ τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ τάφου μετὰ δακρύων εἰς τὸ δικαστήριον ἔλθων κατήγορος μὲν κατὰ τοὺς νόμους οὐδὲ οὕτως γίνεται, τοσοῦτον δὲ ἔδρε, τὸ
- R 44** δῆσαι τὸν ἄνθρωπον. 63. ἐπὶ τούτοις τὸ | πρᾶγμα ἀνέστραπτο τοῦ
5 μὲν φεύγοντος τὴν κρίσιν, ἐμοῦ δὲ ἐπαναγκάζοντος. ὁ δικαστὴς δὲ ἄρα ἐγέλα, εἰ περὶ γυναῖκα ἐγὼ παρανήλισκον τὸν θάνατον ὑπερβὰς τὸν σοφιστὴν, ὥσπερ ἂν εἰ τις ἀθλητῆς κτεῖναι ἔχων τὸν ἀντίπαλον τοῦτῳ μὲν ἡδέϊτο συμπλέκεσθαι καὶ διέσωζε, τὴν τεκοῦσαν δὲ αὐτὸν ἤρπαζε διὰ δαιμόνων. τῷ μὲν δὴ ἔργον ἦν φεύγειν, ὁ δικαστὴς
10 δέ, οὐδὲ γὰρ ἀνίην, εἰλικέ τε διὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐπηνάγκαζεν ἢ λαβεῖν ἢ δοῦναι δίκην, τὸν γὰρ αὐτὸν νόμον οὐκ εἶαν κεναῖς αἰτίας
- F 114** ὑβρίζειν. ὁ δὲ πεσὼν ἰκέτετε μὴ ἄτιμος ἀπελθεῖν | μηδὲ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ πένθους ἐκείνα νομισθῆναι. 64. ἔλεεῖ τὸν σοφιστὴν ὁ δικαστὴς, καὶ οὐκ ἐμεμφάμην τὸν οἰκτον· ἐμοὶ γὰρ εἴη τὸν ἐχθρὸν
R 45¹⁵ εἰς συγγνώμην καταφεύγοντα ἰδεῖν καὶ | οὐδὲν ἂν ἐτέρας δέοι δίκης, καὶ δὴ καὶ φίλον εἶναι βουλόμενον οὐκ ἀτιμάσω· ὅστις δὲ αἰσχυνόμενον τὸν ἡμαρτηκότα ὄρων προσαπολέσαι βούλοιοι' ἂν, θηριώδης τε οὗτος καὶ οὐκ αἰσθανόμενος, ὡς ἀνθρώπῳ γε ὄντι γένοιτ' ἂν ποτε ἴσως εἰς τὴν τῶν ὁμοίων χρεῖαν πεσεῖν. ἀλλ' οὐχ οἱ Βιθυνοὶ πρὸς
20 ἐκείνους οὕτως, ἀλλ' ὁ μὲν ἀπαντῶν ἐξετρέπετ' ἂν, τῷ δὲ πρόνοια μὴ ἀπαντῆσαι, τὸ δὲ μὴ κεκολάσθαι τοῖς προσήκουσι τὸν ὑβριστὴν ἤδη τινά τι καὶ ἀπορρῖψαι εἰς τὸν ἐψηφισμένον καίτοι σφόδρα ἀγαπώμενον ἠγάγκασε. 65. πιεζόμενος δὴ πολλαχόθεν καὶ οὐκ ἀποχρώντων οἱ τῶν λόγων ἄλλως τε καὶ τοῦ τρόπου προσδιαβεβλη-
25 μένου τρέπεται ἐπ' ὠνὴν τῶν νέων, χρημάτων οὐ φειδόμενος πολλῶν οἱ προσιώντων ἐκ γῆς· οἱ δὲ δέχονται μὲν τὸ διδόμενον, σφᾶς δὲ
- R 46** αὐτοὺς οὐ προΐενται, ἀλλ' εἰς μέσον τε τὸ ἀπόρρητον | ἤγετο καὶ γέλως διὰ τῆς πόλεως ἐχώρει, οἷα μὲν ἐμμηχάνητο, οἷα δὲ ἤλιπυεν,
- F 115** οἷα δὲ ἐπεπόνθει. | 66. ὡς δὲ αὐτῷ μόνος Βιθυνῶν συνελάμβανε
30 ἀνήρ εἰς ὃ τι ὀρμήσειεν ἀπαύστῳ φιλονεικία χρώμενος φήσας ἐν τῷ

4 ἀντίστραπτο Re (L), Mor. 8 ἡδέϊτο conj. Schenkel: ἡρέντο F (Par.: C, corr. from ἡρέϊτο): ἡρέϊτο A: ἡρέϊτο Re (PVL). 12 αὐτοῦ F: αὐτοῦ Re (MSS.). 20 ἂν Re (MSS.): αὐτὸν conj. F. 26 προσιώντων F, Re (L): προσόντων other MSS.

περὶ τουτωνὶ τῶν δύρων λόγῳ τε καὶ ἐλέγχῳ καὶ γέλῳτι μῆδὲ τὸ τῆς
αὐτοῦ γυναικὸς ὄνομα σεσιγήσθαι ὡς δὴ τοῦ τε ἔργου κεκοινωνηκυίας
τῶν τε ἀηλωμένων, ἐπὶ ζεῦγος ὀρικὸν ἀναβάς ἤλαυνεν ἐπὶ Καπ-
παδοκίας παρὰ ἄρχοντα φίλον εἰδὸτα χάριτι βλάψαι νόμον, νέω δὲ
5 ἄρα τῷδε πάντα ἀλλήλοιν Ἀθήνησι κεχαρισμένω διὰ τέλους ἔμελλον
τοῦτο ποιεῖν. ὁ δὲ παρασκευῆς τε αὐτὸν τῆς πρὸς τὸν Περσικὸν
πόλεμον ὅς τότε ἦν, ἐτέρων τε προμηθείας οὐ μείονος ἀξίω μένειν
ἀναγκαζόντων πάντα τὰ μέγιστα μικρὰ ἠηρησάμενος ἀναστὰς ἐφέρετο
γυμῶν τῷ ξίφει προπέμφσας στρατιωτῶν, ᾧ χρῆν με εἰς Νίκαιαν
10 ἔπεσθαι, τῶν νέων ἄγοντα ἐπὶ τοὺς ὅτι μὴ σφᾶς αὐτοὺς ἀπέδοντο
ἡδικηκότας. 67. Νικομηδεῖς μὲν οὖν ἡμᾶς ἔτι ζῶντας ἐπέθενον,
ὥσπερ οὐς εἰς τὸν Λαβύρινθον ἔπεμπον Ἀθηναῖοι. σωτήρ δὲ ἄρα
R 47 ἡμῖν | ἔμελλε τῆς Τύχης βουλομένης Ἑρακλῆς ὁ Διὸς ἔσεσθαι καὶ
προυδήλου γε ὁ ποιήσει καὶ ὡς σβέσει τὴν πυρὰν, ὀνειράτι· πυρὰν γὰρ
15 δὴ μεγάλην ἐν μέσῃ τῇ Νικαίᾳ τῶν τινα Ἀντισθένοους μιμητῶν ἐδόκουν
ἐφιζάνοντα σβεννύειν καὶ εἶναι κρείττον τοῦ πυρὸς τὸ σῶμα. θαρρῶν
F 116 δὴ τοῖς | τε ἀπὸ τῆς ἀληθείας τῇ τε ἐπαγγελίᾳ τῆς ἐπικουρίας ἦεν·
οἱ συνήγοροι δὲ ἡμῖν μέχρι Λίβου μὲν ἦγον, αὐτοῦ δὲ καταδύντες
ἀπεσκόπουν ὅπῃ τὸ πρᾶγμα πεσεῖται, καὶ ἀναφανέντες ἐπὶ τῷ τέλει
20 συνέχαιρον, ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην
τοῖς Ἀθηναίοις. 68. ἦν δὲ ἄρα κάκεῖνο Ἑρακλέους τὸ ἔργον, ὅς καὶ
ἡμῖν τὸ νέφος ἀπέωσεν· ἦδον μὲν γὰρ ἀλεκτρυόνες καὶ ἐκέρυττον οἱ
κῆρυκες, ἐκρούετο δὲ ἡ θύρα καὶ ὅτῳ μελεῖ τῶν τοιούτων, ἐβόα
R 48 καταβαίνειν. ἐκαθήμεθ' οὖν ἐν μυροπωλίῳ | τινὶ τὸν καιρὸν ἀνα-
25 μένοντες Ἀλκιμὸς τε καὶ ἐγὼ (τὸν Ἀλκιμον τοῦτον θεοῦ τιος ἔγωγε
παῖδα ἠγοῦμαι γεγονέαι, μὴ γὰρ ἂν ἐξ ἀνδρὸς φύναι τοιοῦτον).
σμηκρὸν δὴ πρό μεσημβρίας οὐδενὶ κόσμῳ κεκραγῶς ὁ συκοφάντης
ἔστοιχεν ἡμιμανῆς κεκρατῆσθαι τῇ βαφῇ καὶ Φιλάργιον λέγων, ἡμῖν
γε οὐ συνετὰ λέγων. 69. καὶ αὐτῆκα ὁ δικαστῆς ἐξῆγε, καὶ φαιδρὸς

- ἐρωῶμεν τοὺς φίλους ὡς δὴ ἐπ' ἀγαθῷ τῷ, τοῦτι δὲ ὁ τί τε ἦν ὅτῳ
 F 117 τε τρῶπῳ συμβάν, | εἰδέναι οὐκ ἦν, πρὶν δὴ τις τῶν ἡμῶν εὖνων
 πόρρωθεν ἐσήμηνε τῇ χειρὶ τὸν πολέμιον πεφευγέναι, τῷ δικαστῇ
 γὰρ ἀνάγκην ἐξαίφνης τῆς τοῦ νόμου φυλακτῆς ἐπιπεσεῖν· ἐγνωκότε
 R 49⁵ γὰρ ἐπὶ πρόδηλον εἰσάγειν σφαγὴν ἤκειν τινα ἄγγελον τῆς | Φιλίπ-
 που κινήσεως καὶ δεῖν ἤδη θεῖν καὶ δέχεσθαι τοῖς ὄροις τὴν βλοσυρὰν
 ἀρχήν· καὶ τὸν δείσαντα εἰπεῖν ἀπολωλέναι τὸν καιρὸν τῇ χάριτι καὶ
 εἶναι τοῦ νόμου τὸ κράτος, δεῖν οὖν ἢ γραφὴν ἀπεινεγκεῖν ἢ μὴ
 ἀνανακτεῖν ὑπὸ ἀνάγκης ικώμενον. διὰ ταῦτα ἐκείνον μεμνησθαι
 10 τῆς βαφῆς ὡς δὴ μεταπεισμένου. 70. καὶ ὁ μὲν ὃν θυμὸν κατέδων
 ᾤχετο οἴκαδε στένων, ὁ δὲ οἷς ἔδωκεν ἀνευθριῶν καλέσας ἐμέ καὶ
 παρ' αὐτὸν καθίσας ἐν τῷ δικαστηρίῳ τρίβων τῇ χειρὶ τὸ πρόσωπον
 R 50 διασύρων τε τοὺς ὑπὲρ τοῦ σοφιστοῦ παρὰ τοῦ φίλου λόγους | ἤξιόν
 με πράξω τε ἔχειν τῇ παρ' αὐτὸν ὀδῶ καὶ μηδὲν οἴεσθαι τῶν πεπρα-
 15 γμένων πεπράχθαι, φήσαντος δέ μου καὶ πρὸ τῶν αὐτοῦ λόγων ὠδὲ
 ἔχειν πίστιν ἀπῆται τῶν εἰρημένων, εἶναι δὲ πίστιν, εἰ ποιησαίμην
 αὐτὸν ἀκροατὴν ἐν μέσοις Νικομηθεῦσι λόγου τινός. Καίτοι ὁ γε
 Φίλιππος, ἔφη, καλεῖ, ταυτὶ δὲ ὅμως προτετιμήσθω. 71. νεύω καὶ
 ὑποσχοῦμαι, καὶ ἤμεν ἐν τῇ Νικομηθίδος καὶ εἰσῆγον τὴν ἐπίδειξιν.
 F 118²⁰ ἔπειτα ἤκέ | ποθεν, ὡσπερ πνεῦμα, ὁ συκοφάντης ἄγων τὸν ὑπόπτην
 ἐκείνον καὶ ἔφασκε δεῖν τὸν ἐκείνου φθάσαι λόγον, πρὶν ὑπὸ κρότου
 πολλοῦ καταληφθῆναι τὸν δικαστὴν. ὁ μὲν οὖν ἤσχαλλεν, ἐγὼ δὲ
 συνεχώρουν. ὁ δὲ εἰσελθὼν ἦν αὐτὸς καίτοι γε λέγων ἐν πεντεκαίδεκα
 R 51 ἀνθρώποις αὐτὸς δεηθεῖς τὴν ἐμὴν ἀπειναί | μερίδα. ὡς γὰρ εἶδε τὸ
 25 στάδιον, ἰλιγιάσας ἐξενήκετο τῆς μνήμης καὶ ἐβόα μηδὲ τότε
 πεπαῦσθαι τὸν γόητα ἐμέ· τοῦ δὲ ἀναγνώνα κελεύσαντος, εἰσελθεῖν
 γὰρ λόγον, οὐ μνήμην κρινῶν, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφη δύνασθαι τὸ
 αὐτῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιεῖν. Ἄλλ' ὁ δεῖνα λαβῶν ἀναγνώσεται,

11 ἀνευθριῶν conj. F (crit. note) : ἀν ἐρυθριῶν F (text), Re (MSS.). 12 αὐτὸν,
 F, conj. Re : αὐτὸν MSS. 26 κελεύσαντος F (VL) : κελεύσαντος Re (ACFB).
 27 κρινῶν F, conj. Gasda, Cobet : κρίνων Re (MSS.).

δείξας τῶν ρητόρων τὸν ἀριστον. ὁ δὲ ὡς τοῦτο ἤκουσε, ρίψας τὸ βιβλίον ἀπῆε πιμπλὰς τὴν ἀγορὰν ἀνοήτων ρημάτων. 72. τῆς δὲ ὑστερίας ὁ μὲν ὄχλος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, τοῦ δὲ ἐγγὺς ἐγὼ τὴν φωνὴν ἀνακινῶν τε καὶ ἀποπειρώμενος, ὁ δὲ ἄρχων περὶ ἕξοδον, ὁ 5 δὲ αἰσχιστὰ ἀπῆλλαχῶς ἐκεῖνος ἐξ ἀκροπόλεως ἐπὶ τὸ σῶμα τοῦμὸν ὠπλισμένος παρῆν, καὶ ἐμὲ μὲν αἱ θύραι ῥύονται τοῦ νεῶ τῆς Τύχης, ὁδπερ καὶ ἐκαθήμην. τὸν ἄρχοντα δὲ καὶ πρὸ τῶν λόγων τῆ ἑκείνου R 52 τόλμη κτῶμαι, καὶ σὺν | εὐνοίᾳ μὲν εἰσέρχεται, γενόμενος δὲ F 119 ἔραστῆς ἀνίσταται καὶ παραχρήμα | γράμμασι συγγενεῖς τε οἱ 10 αὐτῷ παρ' ἄλλοις διέτριβον φίλων τε παιδᾶς εἰς ἐν τοῦτο διδασκαλεῖον ἤθροιξε τῷ λόγῳ τε ὃν ἠκηκόει συνῆν αἰτήσας τε καὶ λαβῶν, τῷ συκοφάντῃ τε οἶαν οὐχ ἑτέραν ὀφείλειν ἔλεγε χάριν γυνῶναι δόντι ταῦτα ἂ ἀγνοεῖν ζημία.

73. Ὡν λεγομένων τε καὶ πραττομένων φερομένης τε εἰς ἐκείνους 15 παρ' ὧν ἀπεληλύθειν τῆς φήμης, οἱ οὐχ ὅτι τὰ ἄσθη, ἀλλὰ καὶ τοὺς σμικροτάτους τῶν ἀγρῶν ἀβάτους φροντῶ μοι ταῖς διαβολαῖς ἐργάσασθαι, τίς Τέλλος, τίνες Ἀργεῖοι νεανίσκοι διὰ τῶν περὶ τὴν ἄμαξαν τῆ μητρὶ κεχαρισμένοι, τῆ σφῶν αὐτῶν τὴν ἐμὴν εὐδαιμονίαν παρήσαν; ὥστε μοι δοκῶ καὶ τῆς αἰτίας ἦν ἐπὶ τῆ γενέσει τούτων 20 ἤτιασάμην | τὴν Τύχην ἀφήσειν τὴν θεόν, εἴπερ ἐκ τῆς βασιάνου R 53 ταῦτα. οὐδὲ γὰρ Μέλανθος δῆπουθεν ἠτύχει φεύγων μέλλων ἀντὶ τοῦ Μεσσηνίου οἰκεῖν βασιλεύειν Ἀθηναίων.

74. Ἡδὲξημένης δὴ τῆς δόξης μυρίων τε ἡμᾶς ἐπαυούτων στομάτων ὄντων τε τῶν καὶ τοῦτο λεγόντων, ὡς συνείην ἀνθρώποις οὖς 25 ἐξέβαλεν ἂν κατὰ τὸν Ἀρχιλόχου φονεῖα τοῖς χρησμοῖς ὁ Πύθιος, F 120 ἐπικεμένων | τε τῶν ἕξω τῆς αἰτίας τοῖς ἐν αὐτῇ γίνονται πρὸς τὸν ὑπαρχον ἱκετεῖα τῆς ἐμῆς ἀποδόσεως περὶ· ὡς δὲ ἀδικήσειν τοὺς ὑποδεξαμένους ἔφην καὶ ἅμα ἐδεόμην μὴ με αἰθῆς ἐμβαλεῖν εἰς R 54 ἀηδῆ σιγῆν, ἀπελθῶν ὡς δὴ οὐκ ἐπαναγκάσω, | ἀνάγκη μεταφέρει

9 γράμμασι inser. F (V): γράμματι L: om. ACPB.
(crit. note): ἐργάζεσθαι F (text) MSS.: ἐργάσασθαι Re (Mor.).

16 ἐργάσασθαι F